

เทศน์เช้า วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองแกว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

มันเป็นวัฒนธรรม ถ้าใครเคยอยู่วัฒนธรรมไหน เห็นไหม เวลาหลงตาทำนคุณุ
พระ “ขนาดต่อหน้าเป็นอย่างนี้ ลับหลังจะเป็นอย่างไร” นี่ก็เหมือนกัน ถ้ามันเป็นอย่างนี้
มาจากไหน เป็นอย่างไร.. มันมีที่มา มันมีที่มาที่ไป

แต่ถ้าเราอยู่กันโดยวัดป่า เราฝึกฝนแล้วนี่ ไปที่ไหนเราจะรู้จักว่าที่ไหนควรและ
ไม่ควร ถ้าที่ไหนควรและไม่ควรนี้เราจะเห็น เราจะรู้ แต่ถ้าเราไม่รู้แล้วมันเคย นี่ข้อวัตร
ปฏิบัติ ! ถ้าวัตรมันเคยแล้วนี่อาจารย์วัตร อากันตุวัตร สิ่งที่เขารู้แล้วนี่โดยหลัก แล้วสิทธิ
เรามีแค่ไหน

นี่พูดถึงความจริง.. ถ้าความจริงเหมือนกัน คุณครูบาอาจารย์เราก็เป็นความจริง
อันหนึ่ง เราต้องพูดความจริงนะ ความจริงหมายถึงว่า มันเป็นอย่างนี้ ทางวิทยาศาสตร์
เป็นอย่างนี้จริงๆ มันเป็นระดับของมัน เวลาอะไรมันเสื่อมสภาพมันเป็นอย่างนี้ เป็นอย่าง
นี้ ถ้าเป็นอย่างนี้ปั๊บ... นี่มันจะอยู่ได้

สมัยหมอวย หมอวยอุปัฏฐากหลวงปู่ฝั้น หลวงปู่ฝั้นนอนอยู่ที่นี่ หมอวยบอก
เลย บอกว่าให้หลวงปู่ฝั้นกำหนดลม กำหนดจิตมาอยู่ที่ท้อง กำหนดตรงนี้เพราะลมมัน
แน่น พอหลวงปู่ฝั้นกำหนด.. กำหนดมาแล้ว แบบว่าผายลมเลยละ พับ ! พับ ! ออกเลย
เห็นไหม หมอวยเป็นคนอุปัฏฐากหลวงปู่ฝั้นอยู่ หลวงปู่ฝั้นนอนป่วยอยู่

นี่ทางการแพทย์ เห็นไหม มันรู้เลยว่าตรงนี้เสื่อมสภาพอย่างไร แต่ทางการแพทย์
มันสุควิสัย บอกให้หลวงปู่ฝั้นกำหนดจิต หมอเป็นคนแนะนำ แล้วหลวงปู่ฝั้นเป็นคนทำ
ทำกับตัวตัวเอง หมอวยเป็นคนแนะนำนะว่าให้กำหนดจิตมาอยู่ที่กระบังลม นี่ตรงนี้
กำหนดจิตมาที่ตรงนี้เลย กำหนดจิตมาที่ตรงนี้เลย แล้วหลวงปู่ฝั้นก็ทำตาม.. ทำตาม พอ
ทำตามแล้วท่านก็ผายลม พับ ! พับ !

นี่ครูบาอาจารย์ท่านทำของท่าน แต่ ! แต่สิ่งใดก็แล้วแต่ ความจริงคือความจริง
เห็นไหม เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะปรินิพพาน

“อานนท์.. เราบอกเธอแล้วไม่ใช่หรือ สิ่งใดสิ่งหนึ่งมีการเกิดขึ้นเป็นธรรมดา สิ่ง
ทั้งหลายต้องดับไปเป็นธรรมดา”

ความจริงคือเป็นอย่างนี้ นี่ผลของสังขารมันเป็นอย่างนี้ นี่คือธรรมะแสดงตัว..
เวลาธรรมมันแสดงตัวนี้ความจริงมันแสดง มันเป็นความจริงที่แสดงออก ความจริง
แสดงออกอย่างนี้ เวลาความจริงมันแสดงออกอย่างนี้ แต่ ! แต่เพราะบุญกุศลใด ทำคุณ
งามความดีใด ท่านทำของท่าน จิตใจท่านส่องแล้ว จิตใจท่านส่องใส ไม่ตื่นเต้น ไม่มี
อะไร

ถ้าอย่างเป็นคนอื่น ท่านบอกว่าเวลาคนอื่นคิดถึงความตายนี้มันจะเศร้าหมอง มัน
จะหดหู่ แต่นี่เรามันไม่มี แต่นี่พอเวลาสภาพร่างกายมันเป็นอย่างนี้ เห็นไหม ธรรมโอสถ
คือสิ่งที่ป็นธรรมะมันจะแก้ไข ธรรมะ.. ธรรมคือปาฏิหาริย์ !

นี่จิตถ้ามันฟอก จิตถ้ามันเป็นไป จิตถ้ามันกลับมา เห็นไหม สิ่งนี้มันจะฟื้นได้ มัน
ฟื้นได้เพราะว่าจิตของท่านจะฟอกตัวของท่าน จิตของครูบาอาจารย์ นี่สิ่งนี้ถ้าทำ อันนี้
มันแบบว่าทางโลกไม่มี แล้วนี่เราคุยกันเรื่องทางโลก คุยเรื่องความจริง

ความจริงต้องเป็นอย่างนี้ อาการต้องเป็นอย่างนี้ ทุกอย่างต้องเป็นอย่างนี้ สืบเนื่อง
ไปเป็นอย่างนั้น แล้วเวลาให้ยาไปแล้ว ยานี้ให้ผลหรือไม่ให้ผล มันเป็นอย่างนั้น มันเป็น
อย่างนั้น นี่ทางวิทยาศาสตร์ใด แต่ถ้าเป็นเรื่องบุญกุศล เป็นเรื่องความจริง เป็นเรื่องหัวใจ
ที่มันสะอาดบริสุทธิ์ นั่นเป็นอีกเรื่องหนึ่งนะ

นี่ผู้ที่อยู่อีกกับหนึ่งก็อยู่ได้ ๑๒๐ ปีก็อยู่ได้ ถ้าอยู่ได้ นี่บอกอยู่ได้ๆ ท่านก็บอกว่า
จะสุดลมหายใจอยู่ได้.. แต่ร่างกายมันอยู่ได้หรือเปล่าละ แล้วถ้าร่างกายมันเสื่อมสภาพ
เห็นไหม ถ้าอยู่ได้นี้ จะอยู่ได้อีกหนึ่งกับก็อยู่ได้ อยู่ได้มันก็ต้องมารักษาดูแลนี้ให้อยู่ได้
เพราะอย่างที่ว่า ถ้ารักษาดูแลนี้ให้อยู่ได้ มันก็เป็นเพื่อประโยชน์กับสังคม เป็นเพื่อ
ประโยชน์โลกนะ อยู่เพื่อโลก ไม่ได้อยู่ที่หัวใจดวงนั้น เพราะหัวใจดวงนั้นไม่มีสิ่งใดไป
กอด่าง ไม่มีสิ่งใดๆ ทั้งสิ้น

นี่พูดถึงสัจจะความจริง.. นี่ธรรมแสดงตัว มองนะ.. มองเรื่องต่างๆ แล้วย้อนกลับมาดูเรา.. ดูเรา ดูหัวใจของเรา ดูความกระเพื่อมของใจของเรา แล้วเป็นอย่างใด เราเป็นอย่างใด นี่ธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ถ้าเรามีหลักในหัวใจ เราจะเข้าใจสภาวะสิ่งนี้

นี่ความจริงมันเป็นแบบนี้.. ความจริงคือความจริง แต่ความจริงอย่างนี้มันเป็นความจริงแบบโลก ความจริงแบบอนิจจัง อนิจจังเห็นไหม คุณติกรรมเก่า-กรรมใหม่ กรรมมันแปรสภาพได้ คุณกรรม วิบากกรรม.. วิบากกรรมนี้ ที่แก้กรรมๆ แก้ให้มันต่อเนื่องกันไป แก้ให้มันทำของมันไป แล้วใครจะแก้ละ ใครจะแก้ เห็นไหม เราแก้ไม่ได้ เราแก้ไม่ทัน เราแก้ไม่ไหว เพราะเราไม่รู้ว่ากรรมมันมาจากไหน มันเป็นอย่างใด

ฉะนั้นสิ่งที่หัวใจใจใหม่ หัวใจนี้มันเป็นทีลับ หัวใจที่ว่านี้เป็นรากฐาน รากฐานมันที่นั่น แก้ไขต้องแก้ไขที่จุดนั้น ถ้าแก้ไขที่จุดนั้นที่จุดรากฐาน “ภาวสวะ.. ภพ” ชีวิตของใครก็แล้วแต่ นี่เราห่วงหาอาทรต่อกัน เราปรารถนาดีต่อกัน เห็นไหม เราปรารถนาดีต่อกัน

แต่ว่าชีวิตนั้น ภพนั้น หัวใจนั้น การแก้ไขนั้น.. ทุกข์ก็หัวใจนั้นคิดให้มันทุกข์ขึ้นมา ถ้าหัวใจนั้นแก้ไขหัวใจนั้นให้มันสะอาดบริสุทธิ์ขึ้นมา เห็นไหม มันแก้ไขที่ว่าผู้นั้น อุดตา หิ อุดตโน นาโถ.. ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน นี่สันตสิทธินะ โภ โจรังจะแก้ไขใจดวงนั้น.. ถ้าแก้ไขใจดวงนั้น “จากใจดวงหนึ่ง สู่อีกดวงหนึ่ง”

ครูบาอาจารย์ของเราเป็นใจดวงหนึ่ง ใจดวงหนึ่งเป็นคติ เป็นตัวอย่าง เป็นแบบอย่าง อยู่เป็นชีวิตตัวอย่าง ถ้าชีวิตตัวอย่างเห็นไหม คุณองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นศาสดาของเรา นี่อนนสึหไสยาสัน มืองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเท่านั้น.. ตั้งแต่สาวก สาวกจะขึ้นมาชำระกิเลสได้ แต่แก้นิสัยไม่ได้ นิสัยคือนิสัย นิสัยนี้แก้ไม่ได้ ทางโลกบอกสันดาน เห็นไหม สันดานขูดยากต่างๆ

สันดานส่วนสันดานนะ แต่ความคิดเป็นอีกอันหนึ่งนะ แต่สันดานเป็นอย่างนั้น นี่คุณสิไม่มีคด.. ไม่มีคด ! คนที่เขาเป็นคิลปะเขาใช้ประโยชน์ ไม่มีคดนั้นเขาเอาไปทำเป็นคิลปะโอ้อ้อ.. ขายได้ราคามากเลย เห็นไหม ไม่มีมันคดแต่คนใช้มันเป็น

นี่สันดาน ! สันดาน ความคิด กิริยาภายนอกนี่มันเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ถ้าหัวใจมันสะอาดบริสุทธิ์ล่ะ.. คนที่เป็นธรรมนี่ใช้ประโยชน์ได้ทั้งนั้นแหละ ! นี่ใช้ประโยชน์ได้ แต่สิ่งที่เราฝึกฝนกันอยู่นี้ มันฝึกฝน... นี่สันดานเป็นสันดาน แต่กิเลสเป็นกิเลส เห็นไหม การแสดงออกนั้น ถ้ามันแสดงออกโดยบริสุทธิ์ แต่มันเป็นเหมือนไม้คดมันก็คดอยู่อย่างนั้นล่ะ ไม้ตรงมันก็ตรงอยู่อย่างนั้นล่ะ

นี่ก็เหมือนกัน สันดานคือสันดานอย่างนั้นล่ะ แต่ถ้ามันแก้กิเลสได้ นี่มันชำระกิเลสได้ล่ะ มันเป็นกิริยาแสดงออกเฉยๆ แต่หัวใจมันคด ความคดในใจมันไม่มี.. ถ้าความคด เห็นไหม คดในข้ออในกระดูก หัวใจมันไม่คด นี่กิริยาแสดงออกอย่างนั้นแต่มันสะอาดบริสุทธิ์.. งงไหม?

นี่กิริยาแสดงออกอย่างนั้นแต่สะอาดบริสุทธิ์.. สะอาดบริสุทธิ์นี่เพราะอะไร สะอาดบริสุทธิ์เพราะใจมันสะอาดบริสุทธิ์ สิ่งที่มีมันแสดงออก มันแสดงออกมานี้.. ไม้มันคดอย่างนั้น แต่มันแสดงออกมาด้วยความสะอาดบริสุทธิ์มันก็เป็นประโยชน์ ถ้าเป็นประโยชน์ขึ้นมา เห็นไหม นี่สิ่งที่เป็นประโยชน์.. ประโยชน์คือหัวใจที่สะอาด หัวใจที่มันส่องแผ้ว

ถ้าหัวใจสะอาดส่องแผ้ว.. นี่ที่เราฟังธรรมๆ กันอยู่ เพราะเราเตือนหัวใจเรานี่ไง เราทำหัวใจเราให้สะอาดบริสุทธิ์ไง ถ้าสะอาดบริสุทธิ์ เห็นไหม นี่สิ่งนี้มันสำคัญที่สุด สำคัญที่สุดเพราะอะไร เพราะว่าถ้ามันไม่มีความเศร้าหมอง มันมีความส่องใสต่างๆ มันก็เกิดเป็นพรหม

มีการเกิดอีกใจ ! มันมีการเกิดนี่เป็นผลประโยชน์ของเราเอง ผลประโยชน์ของผู้มันเอง.. ถ้าผลประโยชน์ของมันเอง แต่ผลประโยชน์ของผู้มันเองแล้วนี่อยู่เพื่อประโยชน์โลก เพื่อความอบอุ่น ถ้าเรามีพ่อแม่ มีครูบาอาจารย์ทุกคนก็อบอุ่น ความอบอุ่นใจของเรา เห็นไหม แต่ถ้าใจถึงเวลาแล้วล่ะ ถึงเวลาแล้วนี่เราก็ต้องยืนตัวเราได้

ถ้าเราทำความสงบของเราได้ แต่สิ่งนั้นทุกคนก็อยากให้มันเป็นอย่างนี้ทั้งนั้นแหละ ทุกคนอยากให้อยู่กับเราทั้งนั้นแหละ นี่มันก็เป็นเรื่องสัจจะความจริงอันหนึ่ง นี่ปฏิบัติหิริจะมีเพราะคุณธรรมในใจของครูบาอาจารย์เรานั้นแหละ ท่านจะทำของท่านเพื่อประโยชน์กับเรา

ประโยชน์กับเรานะ เราวิตกวิจารณ์ไปเห็นใหม่ เราก็ต้องวิตกวิจารณ์เป็นเรื่อง
ธรรมดา ในเมื่อความผูกพัน เราเคารพบูชา นี่เจดีย์ในหัวใจของเรามันสั้นไหว ความ
เคารพบูชาในใจของเรามันก็สั้นไหวเป็นธรรมดา ความสั้นไหวนี้เราก็รับรู้ได้ แต่เราก็
ต้องมีสติ.. มีสติแล้วเรามองให้มันเป็นผลประโยชน์ เป็นคติธรรมไง ถ้าเป็นคติธรรมนี้
มันเตือนเรา มันสอนเรา มันบอกเรา.. มันบอกเรา

จริงๆ เราก็คิด ต้องการให้มันเป็นอย่างที่เรารารถนากันทั้งนั้นแหละ แต่ถ้าพอ
มันเป็นคติเป็นสิ่งที่บอกเรา เราก็เป็นประโยชน์กับเราเห็นใหม่

มันเป็นประโยชน์ทั้งทางโลก.. ประโยชน์ทางโลกเพราะเราช่วยเหลือเอื้ออานกัน

ประโยชน์ทั้งทางธรรม.. ประโยชน์ทางธรรมเพราะมันสะท้อนหัวใจของเรา มัน
เป็นประโยชน์กับเราเห็นใหม่ ถ้าประโยชน์กับเรานี่เราทำของเราได้

เราอยู่กับโลก.. อยู่กับโลกด้วยความสดชื่น อยู่กับโลกด้วยความแจ่มใส นี่เป็นสัจ
ธรรมนะ ! นี่สัจธรรม.. สัจธรรมมันเป็นอย่างนี้เป็นเพราะเหตุใด เป็นเพราะการกระทำมา
ใครทำอะไรมา ใครสร้างบุญกุศลมา ใครทำคุณงามความดีมา สิ่งนั้นมันให้ผล.. ให้ผลนี้
ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ทั้งนั้นแหละ ! สิ่งที่เป็นประโยชน์กับเรา ต้องเป็นประโยชน์กับเรา
เราต้องสร้างคุณงามความดีของเรา แต่ความดีโดยอนิจจัง ความดีโดยอุปสรรค

อุปสรรค... “สัพเพ ธัมมา อนัตตา.. สภาวะธรรมเป็นอนัตตาทั้งหมด !”

สภาวะธรรม เห็นใหม่ แม้แต่ปัญญา แม้แต่สมาธิ แม้แต่ต่างๆ มันใช้ประโยชน์ขึ้น
มาแล้ว มันทำลายกิเลสแล้วมันก็หมดไป แต่ถ้าสมาธิมันชำระกิเลส มันเป็นสมาธิมี
ปัญญาตลอดไป แล้วเราจะจบสิ้นขบวนการขนาดไหนล่ะ

เวลาสมุจเฉตพหวนเป็นโศคาบัน เห็นใหม่ อุปสรรคในขบวนการของมัน
สิ้นสุดขบวนการของมัน สิ้นสุดขบวนการของสภิกาทาคามี.. สิ้นสุดขบวนการของอนาคามี
.. สิ้นสุดขบวนการของพระอรหันต์.. พอสิ้นสุดขบวนการของมันแล้ว นี่มันหมด

สิ่งต่างๆ มันเป็นเรื่องของโลก เห็นใหม่ เรื่องของโลกมันเป็นอกุปปธรรม.. กุปปธรรม สภาวะมันเปลี่ยนแปลงของมันไป แต่ผลละ ! ผลที่เป็นอกุปปธรรม ผลที่เป็นธรรมแท้ๆ ผลที่เป็นสังฆธรรม

ธรรมแท้ๆ สังฆธรรมเป็นสมมุติ ทุกอย่างเป็นสมมุติหมด ทุกอย่างมันเป็นการกระทำหมด ทุกอย่างมันเป็นการที่มันวิวัฒนาการของมัน มันทำลายกัน เห็นใหม่ ทำลายในกวาสวะ ทำลายในภพ ทำลายจนมันสะอาด จนมันส่องแผ่ขึ้นมา แล้วผลของมัน เป็นอกุปปธรรม อกุปปธรรมนี้เนื้อแท้ เนื้อของมัน.. เนื้อของมันเห็นใหม่ อยู่ที่เรากระทำของเรา อยู่ที่หัวใจของเรา เราพยายามเพื่อประโยชน์กับเรา

“ธรรมมันมีโลกียะ มีโลกุตตระ” สิ่งที่เป็นโลกุตตระ.. นี้เวลาครูบาอาจารย์เรา คนเราคิดกันว่า ถ้ามันวิมุติสุขนี้มันสุขนัก สุขนักแล้วทำไมไม่รีบๆ ไป ไม่ฆ่าตัวตายไป ไม่สิ้นขบวนไป มันจบชะทีไร เพราะร่างกายนี้มันต้องแบกไว้ มันทุกข์มันยาก

มันทำอย่างนั้นไม่ได้หรอก ถ้าใจมันรู้แล้วอะไรเป็นคุณ อะไรเป็นโทษ อะไรเป็นประโยชน์ อะไรไม่เป็นประโยชน์ มันรู้ตัวของมันเอง.. รู้ตัวของมันเอง เห็นใหม่ แล้วสิ่งที่ว่านี้ ถ้ามีชีวิตอยู่เพื่อประโยชน์กับโลก ประโยชน์กับสังคม เพื่อประโยชน์ที่ดีกว่า ประโยชน์ที่มากกว่า ทุกคนก็อยากให้เป็นอย่างนั้นไป ถ้าเป็นอย่างนั้นมันเป็นไปได้มันก็ต้องเป็น

ถ้าเป็นไปได้ เห็นใหม่ แต่ถ้ามันเป็นเรื่องของความจริงละ.. นี้ความจริงมันเป็นอย่างนั้นอยู่แล้ว ความจริงนี้ขบวนการมันจบสิ้นขบวนการของมัน มันก็เป็นความจริงอย่างนั้นอยู่แล้ว แต่ถ้าเป็น.. นี้เราอุปาทานเรารอคอยความจริง เรารอสิ่งที่เป็นคุณธรรม สิ่งที่อยู่ในหัวใจนั้นทำเพื่อเป็นหลักชัยของเรา นี้หัวใจเราดูอย่างนั้น

“เราจะมีธรรมะเป็นที่พึ่งเกิด” นี้คือธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ! นี้เห็นใหม่มันเป็นเรื่องจริง ความจริงเป็นอย่างนี้ เราก็ไม่ยอมให้มันเป็นหรือ ไม่ยอมให้มันเป็นอย่างที่เขาเป็นความจริง แต่ความจริงเป็นแบบนี้ แต่เราอยู่คือสิ่งที่เหนือความจริง.. เหนือความจริงที่ให้เป็นการอุปถัมภ์กับเรา เป็นที่พึ่งกับเรา เพื่อประโยชน์กับเรา เนาะ เอวัง